

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.] folknigen faar pr. Individ, væsentlig mindre end den Ration, som gives her i Landet.

Det ærede Medlem Hr. Peder Nørsgaard og flere andre ærede Medlemmer, ikke mindst det ærede Medlem Hr. Einar Simonsen, der sidst havde Ordet, talte om en Udvidelse af Sukkerroearrealerne og mente, at en saadan Udvidelse var ønskelig. Ja, der er nu engang meget snævert afstukne Grænser for, hvor meget man kan udvide Sukkerroearrealerne. Sukkerfabrikkernes Kapacitet tillader ikke Udvidelse af nævneværdig Karakter ud over de 48 400 ha, som vi havde Sukkerroedyrkning paa i 1941. Maalet for 1943 er det samme som i 1941. Jeg haaber, vi kan faa tegnet dels og hovedsagelig af de gamle Dyrkere, men ogsaa af nye Dyrkere saa store Arealer, at vi kan naa op paa de 48 400 ha, vi havde under Dyrkning i 1941, hvor vi producerede 252 000 t Sukker. Men det var ogsaa det meste, man kunde overkomme. De fleste Sukkerfabrikker var optaget til Begyndelsen af Januar Maaned 1942, og Sukkerroerne skal nu engang behandles hurtigt, hvis man ikke vil risikere, at Sukkermængden i Rorerne formindskes, og det er jo ikke ønskeligt. I øvrigt skal der jo dyrkes andet paa den danske Jord end Sukker. Der er en Mængde andre Ting, vi er stærkt interesseret i at faa dyrket; jeg tænker ikke alene paa Korn, men paa Spindehør og andet, som vi ogsaa har stor Interesse i at dyrke.

Det ærede Medlem Hr. Løje sagde, at Husmødrene haabede paa, at Rationen af Sukker maatte blive forhøjet, naar dette Aars Høst er bearbejdet. I samme Retning udtalte det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen sig. Jeg deler dette Haab. Jeg haaber, det vil være muligt, naar Sukkerhøsten af 1943 er bearbejdet, da at kunne gaa op til den Ration af Sukker, vi havde, før Sukkerhøsten af 1942 var bearbejdet, nemlig 2 kg pr. Individ pr. Maaned i Stedet for de nuværende 1½ kg. Det er muligt, jeg vil endda sige, at jeg vil mene, det er sandsynligt, at vi i Løbet af indeværende Aar vil kunne give en Ration af Syltesukker, som det ærede Medlem Hr. Grønning bl. a. efterlyste. Jeg er ganske klar over, at det for Husmødrene vilde betyde overmaade meget, navnlig for dem, der sylter.

Det ærede Medlem Hr. Løje vilde ikke spørge mig om hvor mange Millioner der var i Sukkerfonden, men hvis jeg ikke svarede paa hans Spørgsmaal, vilde han gaa ud fra, at det var rigtigt, naar han supponerede, at det var omkring 50 Mill. Kr. Det ærede Medlem Hr. Løje er en

meget klog Mand, og i og for sig behøver jeg vist ikke at sige mere om dette Spørgsmaal. Dog vil jeg tilføje, at Fonden vel nok i Øjeblikket raader over disse mange Penge, men langt Hovedparten af dette Millionbeløb vil være brugt, inden Sukkeråret 1942—43 er endt. Altsaa inden 1. Oktober 1943 vil langt Hovedparten være brugt til Billiggørelse af Sukkeret for den danske Befolkning. Sukker er, som ærede Talere — jeg tror bl. a. det ærede Medlem Hr. Grønning — har nævnt, overmaade billigt i Danmark, billigere end i noget andet Land. Prisen er 41 Øre pr. kg til Grossist; denne Pris ligger væsentlig under Produktionsprisen, og det er kun muligt at holde den, fordi Sukkerfonden har optjent disse mange Millioner gennem Eksportfortjeneste og paa anden Maade. Derigennem har den været i Stand til at yde saa stort et Tilskud, at man har kunnet holde Prisen nede paa disse 41 Øre pr. kg, men saa medgaar ogsaa største Parten af Sukkerfonden dertil.

Yderligere viste det ærede Medlem Hr. Løje mig den Venlighed at omtale Mødet i Maribo og mine Udtalelser paa dette Møde. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa dette Møde; det er forhistorisk og kan i Øjeblikket ikke have større Interesse, men naar det ærede Medlem takker mig, fordi jeg har ændret mit oprindelige Standpunkt, kunde jeg jo takke Sukkerroedyrkerne og deres Repræsentanter, fordi ogsaa de har ændret deres oprindelige Standpunkt. Men jeg finder ingen Anledning til at beskæftige mig med det nu, da vi har fundet hinanden. Det er dog, naar alt kommer til alt, her i Livet Resultaterne, det kommer an paa. Resultatet af Forhandlingerne kender man nu og kan bedømme. Jeg fik det Indtryk efter den Bedømmelse, de ærede Ordførere har givet dem, at man i Almindelighed er tilfreds dermed. Kan saa ikke det, som ligger forud for Resultaterne, i og for sig være „en saga blott“.

Det ærede Medlem Hr. Einar Simonsen gjorde sig til Talsmand for en Graduering af Fragttilskuddet. Jeg er enig med det ærede Medlem i, at det er en tiltalende Tanke — jeg har selv været inde paa den — for Sukkerroedyrkerne at faa gradueret dette Fragttilskud, idet Forholdet maa være det, at den Sukkerroedyrker, der kun har 1 eller 2 km til Fabrikken, ikke har saa store Fragtudgifter som den, der har 80—90 km — og saadanne findes der. Sukkerroedyrkerne har imidlertid vendt sig imod dette Forslag. Der var fuldkommen Enighed inden for Overbestyrelsen og inden for